

Numărul 10 Bani**ABONAMENTELE**

INCET LA 1 SI 15 ZILE PIE-CĂBEI LUNI SI

SE PLATESC TOT-DEAUNA MAINTINE

In Bucureşti la casa Administrației

Din Județe și în řestrință prin mă-

jute postale.

Un an în ţară 30 lei; în řestrință 50

Zile luni 15 25

Zile săptămâni 8 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vî-

zare cu numărul la kioscul No.

M7, Boulevard St-Michel.

NĂMENIURILE NU SE NAPOEAZĂ

ADMINISTRATIA : Strada Nouă, 10

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA : Strada Nouă, 10

VASELE ALEXANDRI

Bucureşti 25 August

SEPTAMANA

Intrevederea de la Narva pare că n'a avut rezultatul dorit. Se șoptesc multe în privința unor incidente neplăcute ce s'ar fi produs în cursul intrevederii și carl ar fi făcut ca Imperatul Wilhelm să și scurteze vizita cu două zile. Oficioșii ambelor țări neagă, începând, că ar fi intervenit o oare care rețineală între ambele Capete incoronate, dar această desmințire nu prea are valoare. În orice caz, vîro schimbare însemnată în orientarea politică n'a avut loc. Aceasta se dovedește prin limbajul ziarelor ruse și mai ales a unor ziare care primește inspirația lor de sus.

Ele arată cum existența triplei alianțe și mai ales faptul că Anglia s'a apropiat de puterile centrale, pun pe Rusia în necesitatea de a sătine puterile încordate.

Adevărății amenințători ai păcii europene, zic ziarele rusești, nu sunt nici Rusia nici Franța, ci puterile care formează tripla alianță și mai ales Austro-Ungaria și Italia. Ele au tendințe de expansiune incompatibile cu drepturile și siguranța Rusiei și ale Franței. Anglia care mai înainte era rezervată, s'a asociat și ea în ultimii timpuri la această politică. Pe cîndă vreme această situație va dăinui, nu poate fi cestiuarea de căd de o pace armată, adică, provizorie.

Un incident care a făcut mare sensație în lumea politică europeană, este venirea la Viena și la manevrele armatei austriace a batalioanelor Herzegoviniene și Bosniace. Aceasta se privește cu drept

cuvint ca o călcare vîdă a tratatului din Berlin care dispune că Bosnia și Herzegovina să fie numai ocupate de Austro-Ungaria, dar să urmeze a recunoaște suveranitatea Sultanului. Năste intrebarea: cum se impacă incorporarea batalioanelor din Herzegovina și din Bosnia în armata austriacă cu respectul suveranității Sultanului?

Precum am zis în mai multe rînduri, nu cred că cu acest privilegiu să se facă ruptura între concentrații și junimișii și să se producă o criză ministerială. Conservația comună va impiedica pe aliații ce sunt astăzi la putere de a impinge lucrurile la extrem, căci rezultatul unei crize ministeriale ar fi de a sili pe Rege să se adrezeze liberalilor; Camerile ar fi disolvate, și năș crede că din alegeri prezidate de un Cabinet liberal, conservatorii ar eșa în majoritate.

Așa dar, lucrurile se vor împăca prin concesiuni mutuale.

Neagu.

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 24 August. — Deși soisoria marelui duce moștenitor Nicolae n'a fost încă anunțată într-un mod oficial, Sultanul a și hotărît un palat imperial care să servească de reședință.

ROCEIELLE, 24 August. — Depozitul cu dinamită din bazenul „la Palace“ a făcut explozie, sunt vîro 10 morți și mai mulți răniți.

PETERSBURG, 24 August. — Marele Duce Nicolae a inaugurat linia drumului de fier de la Lutz la Kiwaru, construită de soldați în 18 zile.

ELZACTE, 24 August. — Jandarma olandeză a impiedicat duelul ce trebuie să fie între D-nii de Rochefort și Thiébaud. Adversarii cu martori lor au plecat la Gand.

Inundatiile din Austria

VIENA, 24 August. — Apele Dunării au atins nivelul liniei drumului de fier care merge în lungul fluviului. Două magazil de depozit și pivnițele din partea joasă a orașului au fost inundate.

PRAGA, 24 August. — Apele descresc. Imperatul a trimis victimei un prim ajutor de 10,000 florini.

La noi în ţară marele eveniment al zilei este moartea lui Vasile Alexandri. Or cît de așteptată era această nenorocire, după ultimele

ADEVĒRUI

Să te feresci, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandri.

Numărul 10 Bani**ANUNCIURILE**

Din BUCURESCI și JUDEȚE se pre-

mese direct la administrație.

Din PARIS la Agenția Liberdă, C. Adam

și Agenția Havas.

Din STREINÉTATE, direct la admi-

nistrație și la toate Oficile de

publicitate.

Anunțuri la pagina IV... 0,30 b. linia

III... 2,- lei

II... 3,- lei

Inserțiunile și reclamele 3 lei rândul

UN NUMER VECIU 30 BANI

HORA UNIREI

*Haș să dâm mâna cu mâna
Ce cu inimă română,
Să noărtem hora frăției
Pe pămîntul României!*

*Iarba rea din holde piară!
Piară dușmania în ţară!
Intre noi să nu mai fie
De cât flori și omenie!*

*Măr Munte, măr vecine,
Vină să te prinzi cu mine
Să la viață cu unire,
Să la moarte cu înfrântare!*

*Unde'i unul, nu'i putere
La nevoie și la durere.
Unde's două, puterea crește
Si dușmanul nu sporește!*

*Amândouă suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o samă,
Ca două brazi într'o tulipină,
Ca două ochi într'o lumină.*

*Amândouă avem un nume,
Amândouă o soartă 'n lume.
Ea și frate, tu și esti frate,
In noi două un suflet bate!*

*Fen' la Milcov cu grăbire
Sa'l secăm dintr'o sorbie
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastră vechi hotare,*

*Si să vadă sfântul Soare
Într'o zi de serbătoare,
Hora noastră cea frântăescă
Pe câmpia Românească!*

Vasile Alexandri.

Știri Monarchice

BANGOR, 24 August. — Regina României a asistat azi după amiază la intruirea galică de la Eisteddford. Majestatea sa, care a fost aleasă bard sub numele de Carmen Sylva, a recitat, că respuns la adresa de bună venire, o poemă compusă de dânsa. Regina s'a întors cu un tren special la Llandudno.

LISABONA, 24 August. — Boala de care suferă Regele urmează un curs regulat; figurile au mai incetat.

DRESDA, 24 August. — Din cauza inundațiunilor, Curtea s'a strămutat reședința de la Pillnitz la Strehlen.

COPENHAGA, 24 August. — Regele Greciei a sosit.

UN EPISOD DIN ANUL 1848

Încercarea de răscoală din ziua de 28 Martie 1848, care avu în Iași o nevoie atât de tristă, grătie unor sefi buni de gură și mai buni încă de fugă, a obligat pe mulți tineri din Moldova, victime entuziasmului patriotic, a se deschide, pentru că să scape de persecuția unui guvern cuprins de spaimă.

Unul din ei, pe care'l vom numi Vali, era mai cu deosebire amenințat de a resimți efectul acelei spaimă domesti, ce se traducea în acte de crizime; însă el parveni a se refugia în munți Hangului. Visul său, în urma evenimentelor din Capitală, nu tinteala mai puțin de căt la deșteptarea poporului muntene, pe care el voia să o reverse ca un torrent asupra tronului. Visul său a unei închipuirii de poet!

Acel tron devenise în adevăr un simplu scaun rusesc, după zisul mulțimii; dar prestigiu său nu se stinse încă de tot în ochii țării; căci țara zăcea în amotire și înțuneric.

Vali, sosind la Hang, după multe greutăți, găsi în curtea casei boeresti o adunătură de vîro două sute de Români înarmati cu topoare, cu lânci, cu coase și cu puști; înima lui sălăde bucurie la acel spectacol neașteptat.

tat: Iată, zise el în sine, începutul realizării visului meu!

Printul C., proprietarul Hangului, întâmpină pe Vali cu imbrățișări și rugă să facă un cuvînt eloquent tăranilor, pentru că să îl inflacăre și să îl pregătească de luptă; tinerul refugiat primi cu multumire sacra misie de orator revoluționar și, după obiceiul oratorilor, își dresse glasul mai întîi, căutând a produce note vibrante care să pătrundă adânc în sufletele ascuțitorilor.

Era în spate seară, pe când natura pare că e în așteptare de un eveniment misterios; soarele coborându-se după creștetul muntiilor, părea că regretează de a nu putea asista la o scenă atât de nouă în plaiurile Carpațiilor; iar căteva raze rezlețite printre brazi se incalcăpe pe crengi, ca niște șerpă de aur. În vale vîa Bistritia pe patul de bolovană, și pe cărăriile de pe coastele drumurilor se zăreau siruri de plăesi urcându-se spre curte la chemarea unui bucium.

Tinerii formaseră un rond mare, în mijlocul căruia intrase Vali. Exaltat și umit judele nostru ero, admiră timpurile frumoase și caracteristice de care se vedea înconjurat; în fiecare plăes, el privea pe un demn pogoritor din vitezele legioane ale lui Traian, pe un adevarat străpont de a vitejilor lui Ștefan-Vodă! El improviza un discurs colorat de poezia iluziilor sale, grădine de Patrie, de glorie, de libertate, de egalitate, de fraternitate, de virtuțile strămoșilor, de viitorul măret al României, etc. apoi vinde să încheie prin o peroratie aprinzătoare, el se adresă dă-dreptul la tăran, zînduile:

— Ati aflat ce s'a întâmplat la Iași?

— Am aflat; respunse un vînător nălt și spătos, anume Cretu: „Ci că „Vodă a prins pe ciocoi și le-ar fi tras „o sfântă bătaie, cum s'ar zice, bătaia popoșoiului. Bieți ciocoi!.. nu le-a fi fost prea la indemâna.“

Un hohot resonant se ridică și facu într-o clipă jurul rondului. Vali se mira mult de acest vis produs prin ideia suferintelor boeresti, însă judecând că vesteau întâmplările din Iași ar fi ajuns desfigurată în sinul muntiilor, el întreprindea a face istoricul zilei de 28 Martie, sub colori vii și înflorătoare. El spuse, în cuvînte bine alese, cum feciorii de boeri indignați de abuzurile guvernului, se întruniră cu gând de a cere de la Domn vindecarea suferintelor tării, îmbunătățirea stării claselor de jos; respectarea dreptatei fie căruia om; egalitatea pentru toți dinaintea legii, desfințarea privilegiilor; libertatea gândirei și a presel; etc.; cum guvernul trimise în contra lor mai multe sute de soldați ametișii de bătuitori spirtoase, și o ceată de arnăuți deghizati în haine militare, cum nenorociti amici ai poporului fură înșelați cu promisiuni false, prinși, legați, sdorbîți de straturi puștilor, tirări de păr de alungul straderelor și închiși la cazarmă ca niște făcători de reu; cum bandele arnăuților luaseră cu pradă orășul, năvalind noaptea prin casele oamenilor, sub pretext de a căuta revoltanți, și furând arme, argintări, tot ce le cădea în mână; cum lumea se însăpa înțântase, crezîndu-se în timpul ienicerilor, și cum în fine adevărati patrioți erau desemnați și ai victimelor resbunării domnesti. Vali se înălțase la culmea elocuenței și spera a produce o impresie... însă un om cărunt îl intrerupe, întrebandu-l:

— Pentru ce s'a resculat boerii?

— Pentru ca să scape țara de o Domnă tirană și degradată...

— Hum! Schimbarea Domnilor, bucuria nebunilor! replică bêtrenul, cătind din cap.

Oratorul rămase incrementat!

Necompatimarea tăranilor pentru soarta boerilor, îi zmulse de pe ochi un vîl co'i ascunsese adevărul până atunci, tristul adevăr că distanța socială dintre clasa privilegiată și popor, desvoltase în imina poporului o indiferență absolută în privirea boerilor,

și că abuzurile impiegatilor făcuseră pe Români a stigmatiza cu poreclă insultătoare de Ciocol, pe totu acel căruia erau din rîndul lor.

Vali începu a se cam îndoie de concursul gloafelor la realizarea dorințelor sale, și sub îndemnul amărării cîndinase înimă, el era acum să apostrofeze pe tăran într'un mod violent și *O! voi, nedemn urmări a lui Traian, strănește degenerați ai lui Ștefan cel Mare! voi!..* când o dată un strein apără călare în curte, aducînd o scrioare de la Piatra.

Printul C. se retrăse departe cu amicii lui și le citi scrisoarea. Toti se întrîră și căzură pe gânduri, căci printre multe alte vesti rele, corespondentul mai adaogă: că poliția din Iași ar fi arestat un mare număr de persoane, pe care le supunea la tortură în intunericul închisorilor, că o sumă de tineri ar fi fost expediuți spre Dunăre în cărute de postă, iar că sosind în pădurea de la Poeni, nu departe de Iași, ar fi fost uciși de arnăuți care îl escortau; în fine, că unu din sefii milii, Printul G., plecase la munte cu un regiment de soldați și cu o cetea numeroasă de slujitori, pentru ca să calce Hangul în ajunul invierii, etc.

Ştirile aceste provenite din *isvor sigur*, ca toate vestile ce se nasc și se împrăște în timp de tulburări, erau de natură a inspira îngrijire. Printul C. formă îndată cu amicii săi un soi de consiliu de rezboiu, pentru a chibzuia mijloacele de împotrivire și de apărare.

Unul dintre membrii consiliului propuse a merge cu tăranii de vale, pe malul Bistriei și a se atinge la capra podului de la Răpcuine pentru a opri trecerea dușmanului; un al doilea, unindu-se cu acest plan, adăogi cu prudență că ar fi destul de nemerit să se dărime chiar podul.

Un al treilea, mai fantesist, opină de a se înainta până pe culmea dealului Doamnei, și acolo de a așeza pușcași prin copaci de pe marginile drumului, pentru a ploa de sus cu gloanțe în capetele soldaților; însă un al patrulea preținse că nu ar fi o mișcare

Deșteptarea României

1848

Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemăscare,
N'auziți prin somnul vostru acel glas triunfător,
Ce se 'nalță până la ceruri din a lumei deșteptare
Ca o lungă salutare
Către un falnic viitor?

Nu simțiști inima voastră că tresare și se bate?
Nu simțiști în pieptul vostru un dor sănt și Românesc
La cel glas de înviere, la cel glas de libertate
Ce pătrunde și resbate
Ori ce susflet omenește?

Iată! lumea se deșteaptă din adâncă i letargie!
Ea păsește cu pas mare către un tel de mult dorit
Ah! trezirii-ve ca dênsa, frații mei de Românie!
Sculați toți cu bărbătie,
Ziua vieței a sosit!

Libertatea 'n fața lumei a aprins un mândru soare,
S'acum neamurile toate către dênsul ajințesc
Ca un cărd de vultură ageră ce cu-aripi măntuitoare
Se cerc vesel ca să stoare
Către soarele ceresc!

Numai tu popor Române, să zaci vecinic în orbire?
Numai tu să fii nevreudnic de-acest timp reformator?
Numai tu să nu iezi parte la obșteasca înfrântare,
La obșteasca fericire,
La obștescul viitor?

Până când să credă lumea, o! copii de Românie!
Cori ce dor de libertate a perit, s'a stins din voi?
Până când să ne tot plece cruda, oarba tiranie
Să la caru'i de trufie
Să ne 'njuge ea pe noi!

Până când în tara noastră tot strîinul să domnească?
Nu sunteți sătu de rele, n'ăji arut destui stăpâni?
La arme, viteji, la arme! faceți lumea să privească
Pe cimpia Românească
Cete mândre de români!

Sculați frați de același nume, iată timpul de frăție!
Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Carpați
Aruncați brațele voastre cu-o puternică mândrie
Si de-acum... pe vecinie!
Cu toți mânile vă dată!

Hai copii de-același sânge! hai cu toți într'o unire
Libertate-acum său moarte să cătăram, să dobândim.
Pas, Români! lumea ne vede... pentru-a patriei iubire,
Pentru-a mamei deschobire
Viața noastră să jertfim!

Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Care vede 'n a lui tără libertatea răvăind
Fericit, măret acela care sub un falnic soare
Pentru Patria sa moare,
Nemurire moștenind.

Vasile Alexandri.

SERGENTUL

Pe drumul de costișe ce duce la Vaslui
Venea un om, eu jale zicând în gândul lui:
„ Mai lungă mi pare calea acum la întors acasă...
„ Aș vrea să sbor, dar rana din pulpă nu mă lasă! „
„ Să bietul om slab, palid, având sumanul rupt
„ Si o cămașă ruptă bucăță pe dedesupă,
Pășea trăgând piciorul incet, dar pe a lui fată
Sbura ca o lumină de glorie măreță,
„ Săn ochii lui de vultur adânci, vioi și mari,
Trecea lucioase umbre de eroi legendari.
Opinca' era spartă, căciula desfundată
Dar fruntea lui de raze părea încoronată.
Calică' era haina dar strălucea pe ea
Si crucea Sfântul Gheorghe ș'a României Stea.

Românul venea singur pe drumul plin de soare
Când iată că aude fanfare sunătoare
Si vede nu departe în față lui venind
Un corp de oaste mândră în aur strălucind:
Erau trei batalioane de gardă împărătească
Mergând voios la Plevna cu dor s'o cucerească:
In fruntea Colonelul sumet, pe calu' pag
La bravii săi tovarăși privea ades cu drag,
Si inima în pieptul bătea cu foc, deșteaptă,
Căci el visă, privindu' la lupta ce'l așteaptă.

De o dată el dă cu ochi de searbădul Român
Ce stase în loc la umbră, sub un stejar bătrân,
Si mult se minunează și nici căl vine a crede,
Când crucea Sfântul Gheorghe pe sinul lui o vede.
S'oprește regimentul, iar bravul Colonel

Se 'nchină la drumetul, s'apropie de el
Si' zice cu blândie: „De unde vă strene?
— Vin tocmai de la Plevna.— Cum e acolo? — Bine.

— Dar astă de corăjă cum, cine și le-a dat?

— Chiar Domnitorul nostru s'ăl vostru Împărat.

— Dar pentru care fapte? — Stiu eu?.. Ci că drept plată

„Că am luat el să teagul redute... și pe dată

Cu el, străpuns de gloruri, ne-am prăbușit în sanct...“

— Dar ce rang al, voine? — Am rang... de Dorobanț...

Atunci Colonelul dând mâna cu Sergentul
Se 'nțoarce, dă un ordin... Pe loc, tot regimentul
Se 'nșiră, poartă arma, salută cu onor
Românul care pleacă trăgând al lui picior.

Mircea, Decembrie 1877.

Vasile Alexandri.

Eminescu despre Alexandri

(DIN EPIGONII)

Si acel rege-al poeziei, vecinic tiner și ferice,
Ce din frunze îți doineste, ce cu fluerul îți zice,
Ce cu basmul povestește, — veselul Alexandri,
Ce 'nsirând mărgăritare pe a stelei blândă rază
Acum secolui străbate, o minune luminoasă,
Acum ride printre lacrimi, când o cântă pre Dridri;

Său visând o umbră dulce de argint aripe albe
Cu doi ochi ca două basme mistice, adânce, dalbe,
Cu zimbirea de virgină, cu glas blând, duos încet,
El îi pune pe a ei frunte mândru diadem de stele,
O aşază tron de aur să domnească lumi rebele
Si iubind'o fără mărgini scrie: „visul de poet“;

Său visând cu doina tristă a voinicului de munte
Visul apelor adânce și al stâncilor cărănuș,
Visul selbelor bătrâne de pe umerii de deal,
El deșteaptă în sinul nostru dorul tării cei străbune,
El invocă în dulci icoane a istoriei minune,
Vremea lui Ștefan cel Mare, zimbru sombru și regal.

Dezrobirea Tiganilor

Te slăvesc, o! zi ferice! sfântă zi de libertate,
Tu a cărei mindră rază susține român străbate!
Te slăvesc, o! zi măreță pentru patria'mt iubită,
Tu ce-ărăti ochilor noștri Omenirea dezrobită!

Veacuri multe de durere au trecut cu vijelie
Sub asprime plecând capul unui neam în osândire!
Dar Românul cu-a sa mână rumpe lanțul de robie
Si tiganul, liber astăzi, se deșteaptă 'n fericire!

Azi e soarele mai falnic! lumea azi e mai voioasă!
Azi în piept inimă' mi crește! azi e viața mea frumoasă,
Căci la glasul libertăței vă Moldova deșteptată
Si la glasul Omenirei o simțesc înduioșată.

Fală 'n lume și mărire pentru tine 'n veel să fie
O! Moldova, tără mândră! tu ce dai sfântă dreptate!
Brățul tău ce sfârmă astăzi un jug aspru de robie,
Tie însăși pregătește viitor de libertate!

Vasile Alexandri.

Iași, 31 Ianuarie 1844.

Concertul în luncă

In poiana tăinuită unde sbor luciră de lună
Floarea ospăților Luncii cu grăbire se adună
Ca săsculte-o căntăreață revenită în primăvară
Din străinătatea neagră unde' viață mult amară.

Roiu de flacări usurele, Luciolii scînteitoare
Trec în aer, stău lipite de luminăre în floare
Reșpandind prin crengi, prin tufe o văpăie albăstrie
Ce mărește în miezul nopții dalba luncii feerie.

Iată vin pe rînd, păreche, și pătrund coale în poiană
Bujorelul vioiu, rumen, cu năltuță odoleană,
Frățiori și români care se atin la drumuri,
Ciopotei și măzerale îmbătăte de parfumuri.

Iată frageda sulcină, stelișoare, blande nalbe
Urmărand pe busuiocul iubitor de sinuri albe.
Dedîte și garofile părguite în foc de soare,
Toporaș ce se închină gingășelor lăcrămioare.

Vine Cimbrul de la cîmpuri cu fetica de la vie,
Nufărul din bală vine întristat, fără soție,
Si căt el apare galbin, oacheșele viorele
Se retrag de el departe, rîzând vesel între ele.

In poiană mai vin încă elegante floricele.
Unele în conduri Doamnei și în rochiile de rondunile
Altele purtând în frunte, însirate pe o rază
Picături de rouă dulce care în umbră scîntiează.

Ele merg, s'adună în grupe, se feresc de buruiene
Si privesc sosind prin aer sburători cu mândre pene,
Dumbrăveni, ganguri de aur ce aii cuiburi de mătasă,
Ciocârlii, ospăti de soare, rondunile-ospăti de casă.

Mierle vîi suerătoare, Cucul plin de îngămfare,
Gaita ce imitează oră ce sunete bizare,
Sticleți, presuri, macalendri ce prin tufe se alungă
Si duioase turturile cu dor lung, cu jale lungă.

Iată vin și găndăcei în hlamide zmăltuite;
Iată grieri, iată fluturi cu ariopoare pudruite,
Si culbeci care fac coarne purtându' și casa în spinare...
La ivirea lor poiana clocoște în hohot mare.

Iată în urmă și albine aducând în gură miere...
Sburătorii gustă în grabă dulcele rod cu placere
Apoi sorb limpedea rouă din a florilor potire
Şoptind florile în taină blande sopte de iubire.

Dar, tăcerere!.. Sus pe un frasin un lin freamăt se aude!..
Toti remân în așteptare. Căntăreață incet prelude.
Vîntul tace frunza deasă stă în aer neclintită...
Sub o pânză de lumină lunca pare adormită.

Iu a noptii linistire o divină melodie
Ca suflare unul geniu printre frunzi alin adie
Si tot crește mai sonoră, mai plăcută, mai frumoasă
Până cumpănește întreaga luncă de o vibrare armonioasă.

Gânditoare și tăcută luna în calei se oprește
Sufletul cu voluptate în estaz adânc plutește
Si se pare că s'aude prin a raiului căntare
Pe ale ingerilor harpe luncenând mărgăritare.

E privighetoarea dulce care spune cu uimire
Tainele inimii sale, visul ei de fericire...
Lumea întreagă stă pătrunză de-al ei căntă fără nume.
Maoul singur, roș la fată, doarme dus pe cea lume!

Vasile Alexandri.

ful muntilor, pretindea că zărise în depărtare strălucind ce-va, care semăna cu puștile soldaților. Aerul era plin de vesti îngrijitoare, însă liniștea cea mai perfectă se arăta pe fețele românilor; ei păreau a nu avea conștiință periculului ce-l amenința și conținută glumele lor ca în ajunul unei sărbători.

Cu cat însă lumina scădea, cu cat umbrele serii se întindeau pe văi, o umbră de seriositate acoperi frunțile Hanganiilor; căci amurgul aduce spiritul meditarilor pe ariapele sale. Amurgul e pragul nopții, anunțatorul nopții, anunțatorul misterelor intunericului, balaurul ce însărcină soarele și face să retrage în grabă, cu toată pompa lui de raze aurite și velitoare.

Încă o clipă și cerul se întunecă, și munți luară forme fantastice, și cordii începură să resună de niște urlele bizare, toate buhnele și cucuveicele se treziră între ruine, chemându-se cu tipete înforătoare. Tărani își facură cruce.

— Semn rău, observă unul.

— Semn de moarte adăugă altul.

Tocmai atunci se ridică în vîzduh și urlatul lung al unui câne, afară din ziduri.

— Măi, alungați haita ceea, strigă un pușcă din clopotniță. Nu auziți cum urlă amorti?

Căță-va flacăi se alungă după câne, aruncând cu pietre după dênsul, însă câinele fugă pe imprejurul schitului, și iar se oprea și iar urla cu jale.

— A cui e câinele; întrebă prințul C.

Nu sfîrși bine întrebarea și deodată se auzi o împușcătură într-un din chilii. Printul C. și amicii lui alergă să intre la acea chilie și găsiră împlinată în sânge pe un biet leah, care, voind să și descurăce arma, se rănișe cumpănit. Nenorocitul expira după o jumătate de oră.

Câinele ce urlase atât de jânic era al lui, el presimțise moartea stăpânului său!

Această nenorocită întâmplare produce o impresie descuragatoare în spirite.

Sérmanul om! zicea tărani; cum a murit de grabnic departe de tara lui, fără împărtăsenie, fără luminare!

Rău început! Cine știe dacă n'omperi și noi tot astfel.

— Ce sunteți proști! spune Crețul cu glas puternic. Nu vedet voi că urletul câinelui și valetul cucuveiceilor a fost o prevestire pentru bietul leah! Primejdia ce zbura prin vîzduh său străcurat pe capul lui.

— Bine zise Crețul; adăogi Udrea bătrânu. Ne facem spaimă de geaba, că niște copii; cui au fost scris sa moară a murit. Dumnezeu săl ierte!

Amin! ziseră cu totii.

— Ean vezî dracul! observă cimpoperul; leahul tot cu cap: el a reșopat spre înviere, cu nădejde că să reinvie dintr-morti la mezuță noptii, odată cu Domnul Hristos.

— Tac!, afurisitule, strigă Crețul indignat, nu te atinge de cele sfinte, cătă și străram capul cu ghioaga.

— Stii una, măi Crețule? replică cimpoperul; de mureală tu în locul leahului, mă-as fi durat un cimpoiu nou cu peleea ta... Numai astă dracu că o fi sunată a dogit.

Tărani riseră cu hohot la această observare, dar risul lor fu curmat prin sunetul clopotniței, care chiamă pe creștini la biserică. Un preot de la schitul Durăului deschise altarul părasit și începuse celebrarea serviciului divin. În curind biserică se umplu de creșinți, veniți ca să asiste la sacru mister al învierei Domnului.

In față cu altarul se inchina venerabila prințesa C. Încunjurată de numeroasa ei familie; în strane, culcati pe mici saltele, dormău trei copilași ca niște ingeri, obosită de calea deținătă a cerului; iar fundul bisericii era ocupat de tărani perduți în umbră.

Tăcerea adâncă ce domnea în locul Dumnezeesc, avea un caracter misterios, atât mai imposant, că din vreme era întrerupt prin strigătele sentinelor din afară. Toate capetele stău plecate, toate sufletele stău pătrunse de uimirea dulce a rugăciunii, toate gândurile își luaseră zborul către plaiurile cerești. De odată altarul se deschide... preotul apără pe prag cu Sf. cruce în mână și glasul său rezunător vesti indeplinirea marelui mister.

— Hristos a inviat!

ceastă veste se făcu o mișcare zgombatoasă în biserică; tăraniii eșiră, zisând: Vine dușmanul, pe luptă de-a cum băieți! Femeile se retraseră în altar ca într-o cetate apărătoare de insuși Dumnezeu; iar prințul C cu amicii lui se opriră în pridvor ca să împartă praf și plumb la pușcașii.

Aici se petrecu o scenă spăimântătoare! Praful era într-o lădă neagră în care el se îmbrătăsie; Vali, ingenuișase dinaintea lăzii deschise și incunjurat, de plășeii cări se îndesau și se plecau de-asupra ei cu luminăriile aprinse, le da pe rînd fiecărui căte o mână de praf, zicându-le: Tot în plin să trageți copii! fără a se gânde nișă el, nici ei, la pericolul cei amenință. O singură scânteie căzută dintr-o luminare, ar fi avut în nuorii și biserici și oameni.

Mare noroc a avut la voi; observă Mehmed-Aga, după ce se termină împărțirea.

Pentru ce Efendi? întrebă Vali.

Pentru că norocul e frate cu nebunii; respusene enicerul, îndreptându-se spre poartă.

Prințul C se urcă în clopotniță și auzi în depărtare un vuet de impuscătură, ce părea a se tot apropia; el ordonă înăudă unui călăret, ca să se repeade spre Hangu și să aducă stire de ce se petreceau acolo. Călăretul pleca în fugă și se făcu nevezut în intunecul rădiului de moliv. Tot-o-dată Vali, întovărășit de doflă plășe, se duse că să cerceze sentinelele pe'mprejurul zidurilor. Eșind din schit, el se îndreptă spre locul unde Mehmed-Aga așezase avangarda, însă nu găsi pe nimănii în calea lui.

Său speriat ticăloșii și au fugit!

— Său în gura mare.

— Cine a fugit? întrebă un glas din marginea rădiului.

— Pușcașii rănduiți aici de pază.

— Noi? replicării mai mulți oameni culcați sub copaci; noi să fugim!

— Voi sunteți? De ce vățăi retrăs ai?

— Ne-am dat la umbră, răspunse unul sculându-se, pentru că bătea luna în plin pe locul unde ne pusese jupânuil Mehmet, și am chitit așa că de a fi să vie dușmanul, el ne-ar fi luat la ochiul ca pe niște rate de bală, când noi n'am fi văzut în cine să tragem; mai bine să fim noi în umbră și ei în lumină.

— Bine, dar de ce vățăi pregătit de somn?

— Ba nu; ne-am lipit urechea de pămînt, ca să auzim de departe pasurile soldaților.

— Să ati auzit ceva.

— Dar, niște răcnete surde și căteva lovitură de pușcă. Poate că său iau la harță cu slujitorii, cei zece plășe trimiși de ieri la capra podului de la Răciune.

— Se poate... însă să știu că dacă s'or înaintă soldații până aici, să vă retrageți în lăuntrul schitului.

— Ne-ostrunge, după ce ne-ostrunge flintele în ei ca să le mai recrim.

— Rămăneți cu bine, flăcăi!

— De bine să auzim, cucoane!

Vali se depărta multumit, și ajungând lângă turnul despe pîrful Hangu, găsi acolo pe Crețu, rezemat într-o ghoagă monstruoasă de stejar.

— Ce faci aici, Crețule, este un voinic!... dar spune-mi: ai auzit ceva spre Hangu?

— Auzit niște impuscături.

— Să crezi să fie?

— Știu eu... însă pe cătă mă duce mintea, nu cred să vie dușmanul ca să ne calce chiar acum.

— Pentru ce?

— Pentru că doar nu-i el așa de prost ca să-i închipuască călărețănum cu colaci calzi. Si lui i-e grija că și nouă, mai mult încă de cătă nouă, pentru că o să treacă prin strimtori, prin pădură, unde și-ar putea găsi pe dracul... De-a făsări cercor norocul, el a să vie pe furis în faptul zilei, când om fi cu totii obosit de osteneală și de somn; astfel se vînează cocoșii de munte.

— Dar dacă or veni, cei zice?

— De venit poate să vie; iar de întors nu știu cum s'or întoarcă.

Vali lăsa în urmă și pe voinicul plășeșuerând o doină, și după ce făcu jurul schitului, se făcu la poartă, unde găsi pe prințul C, pe amicii lui și pe Mehmet.

— Totăi oamenii sunt la posturile lor; zise el.

— Si cum le stă inima? întrebă prințul.

— Bine de tot.

— Aferim! strigă enicerul, succindu-și mustață.

Tempul însă trecea și călărețul trimis nu se mai întorcea; vîntul de noapte aducea din când în când vuete de larmă care devineau în grozitoare, și nedumerirea dă pericolului nevezut

proprietă uriese. Un al doilea călăreț fu repezit pe drumul Hangu, dar nici acesta nu se întoarse.

— Ce li s'a întâmplat oare? se întrebă cu toții.

— Ia fi ucis soldații!

— Ascultați! zise Vali.

Totăi tăcură; acum acea larmă se înaintă cu repegiune, fiind formată de răcnete, de pocnete, de tropote de că înmulțite prin sonoritatea văilor.

Un pușcas din avangardă alergă spre poartă, răcind: Iată-i că vin! iată-i că vin!

— Gata suuetești, copii? strigă C. la tărani.

— Gata! răspunse sute de glasuri, și în adevăr, sub razele lunii se iviră la ferestrelle turnurilor cete de plășe cu puscile întinse; iar pe ruinele zidului dărimat se înșiră că niște umbre oameni înarmați cu topoare și cu lănci. Printul C, Vali și prietenii lor își pregătise armele, Mehmed-Aga își scoase eartaganul din seleaf, zicând:

La Allah, illa Allah, u Mhamed rasu Allah!

Apoi se făcu o tacere de mormânt, o tacere în sinul căreia tot omul își auzia bătăile inimiei. Larma răsuna acum la vecinătatea schitului; ea pătrunse în rediu de molivi; încă puține minute și dușmanul avea să apară.... De o dată vr'o zece impuscături vînătre între copaci, urmărite de răcnete sâlbătice, și pe loc se ivi pe marginea rediului... un cupeu înămat cu opt postații și înconjurat de un pâlc de călăreți!

Era o cumanată a prințului C! Acea damă venea de la Peastră, și negăsind pe nime la curtea de la Hangu, ea lăua pe lângă trăsura ei plășești posătă la capra podului de la Răciune, și totăi acești oameni împreună cu călăreții trimiși de la schit, vrînd să celebreze serbarea învierii, chiură și împușcătură tot drumul.

Chiotele lor și ale surugiuilor, pocnetele armelor și ale harapnicilor, tropotul calilor pe prundiș, produsese răma ce de două ore ținea în uimire pe aperătorii schitului, apărătorii imaginari, căci toate vestile sosite de la Piatra erau false, fiind provenite din izvor sigur.

Astfel se termină lupta neîncepută de sub poala Ceahlăului! Noaptea întragă se petrecu în veselie și cântări. Cimpoești mai cu seamă avu mare succes prin cânticul următor:

Stefan și Codru

Stefan Voda rătește
într-un codru înfrunzit.
Codru-i zice: Domn viteaz!
„Îți eur lacrami pe obraz.
— Dar! îmi plâng ostășii mei
„Morți, luptând ca niște zmei! —
Codru: „Prăfăi meu,
„Mângăi sufletul tău,
„Că din brazi mei truafaș
„Faceți-oii vormici multăi!..
— Fa și răspunde mult voios
Domnul nostru înimios.

Codru puse a vîu
Brazi și își insultă,
Pe loc brazi mari și mici
Se schimbă în voinici
Să spre Domn se înaintă:
— Să trăești, Maria tal etec

A doua zi boerii și tărani se întoarcă la satul Hangu. Schitul rămase însă în părsuire, având un mormânt mai mult, un mormânt pe care sta un biet căne plângend...

Vasile Alexandri.

DIN IAȘI

Studentii în întrunirea ce așa au avut zilele aceste, așa ales o comisiune dintră densi, care să pregătească toate cele necesare pentru a face o primire că se poate de măreață colegilor lor din București, când vor vizita Iașul după ce zia de 10 Septembrie.

Ieri pe la orele 3 p. m., un proprietar din județul nostru Constantin Rusen, îndreptându-se de la Palatul administrativ spre casa D-lui avocat Nențescu unde avea treabă, căzu mort, în momentul când pușești piciorul pe pragul casei D-lui Nențescu.

RODICA

Purtând coșifă cu apă rece
Pe ai săi umeri albi, rotunjori,
Juna Rodica voioasă trece
Pe lângă junii semănători.

Ei cu grăbire il sar încale
Zicând: „Rodica, florile de crin.
„In plin său meargă vrerile tale
„Precum tu, dragă, ne ești cu plin!

„S'ajungă mireasă, s'ajungă crăiasă,
„Calea său tie numai cu flori,
„Si casă casă și masa masă
„Si simu leagăn de pruncușor!

Cu griu de aur ei o presoară,
Apoi coșifă întreagă o beu.
Copila ride și'n calei sboară,
Scuturând griul din perul său.

V. Alexandri.

Informații

Administrația ziarului Adverul, pentru a putea reduce cu 25% prețul publicațiilor a renunțat cu deschiderea la serviciul agentilor de publicitate, și anunță pe numeroși săi cititori și în special pe D-nii comercianți și industriași, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numai la Administrație Str. Nouă, No. 10.

O hoție s'a descoperit la ministerul de Interne, direcționea sanității. Un funcționar anume Gr. Emilian de la serviciul Epizootiei, a făcut mai multe mandate false. El a fost descoperit și destituit înăudă.

Nu se știe până acum numărul mandatelor falsificate de el și suma banilor incasăti.

Adunarea generală a societății presei, care era să aibă loc azi Sămbătă, va fi amânată din cauza că mai mulți membri vor lipsi cu ocazia înmormintării poetului Alexandri.

Ospătaria populară se va inaugura la 1 Septembrie. Cu aceasta ocazie primăria capitalei va face mai multe invitații. Presa de asemenea va fi chemată să ia parte la această solemnitate.

Directiunea Asilului Elena Doamna, aduce la cunoștința părinților cu copiii în acest Institut, că pentru cauze de reparări, întoarcerea elevilor din familie, este fixată pe ziua de 10 Septembrie.

Din Lacul Sărăt

D. Gr. Olănescu, secretar general al Ministerului de finanțe, părăsește astăzi cu D-na Olănescu Lacul-Sărăt, pentru a reîntări în București.

Alături împărtășitorul telegramelor căuta în toate casele pe D. Alex. Em. Lahovary, secretar general al Ministerului de Externe.

Truda bietului împărtășitor fu zadarnică, căci D. Alex. Em. Lahovary nici venise în Lacul-Sărăt.

Telegramele așa fost înăpăiate la Brăila.

In noaptea de Mercuri spre Joi a fost o mare ploaie în Lacul-Sărăt care a durat mai multe ceasuri.

Astăzi, Joi timp frumos cu o căldură plăcută și necesară bolnavilor.

* * *

Colectivității vor avea săptămâna viitoare în intruire la clubul lor, pentru a se consfătu în privința alegerilor comunale și în același timp să aleagă un președinte în locul D-lui V. Gheorghian.

Sunt trei candidați: Andrei Vizanti, Stefan Sandrea și Colonel Petrovan.

* * *

D. G. Mărescu este așteptat cu nerăbdare de partizanii săi, pentru a vedea ce așa de fapt față cu alegerile.

* * *

De căteva zile Maximilian Bosco împreună cu D-soara Barnone dău prezentări la grădina Tivoli, reprezentând pe diferiți oameni de stat sub formă de statui de marmoră. Aseară a reprezentat pe Miron Costin și pe Stefan cel Mare. Statuile așa fost bine reprezentate, semănă aidomă.

* * *

Evenimentul numirea a D-lui Abgar Buiului și Efrem Mazlum ca membrii la curtea de apel a făcut rău pe concurenți, cari vîd în aceste numiri o înălțare sistematică a partizanilor lor.

Mutarea D-lui G. Liciu, unul din magistrații cel mai integri și mai de seamă ai noștri, a impresionat rău publicul Iașan, în sinul cărula D. Liciu se bucură de simpatii foarte multe.

* * *

De vînzare

Uricanii La 1 Septembrie se vinde de

vechi la trib. Iași secția 3-a,

mosia Uricanii de 980 falci: arătură, fâ-

nă, imaș, 30 pogoane renumite vie, a-

cărăte, moără, crășmă, pădure, vilă cu

dijmă; 3 kilometri depărtare de Iași.

Pe linia ferată dintre stațiile Iași-Cu-

cuteen.

Vânzarea se face pentru împărțeala

ULTIME INFORMATII

Mâine se fac alegerile generale pentru Soțania Bulgară.

Inmormântarea lui Vasile Alexandri se va face mâ

**Liceul de domnisoare
Maria-Doamna"**
Iasi strada Carol (Copou) N. 42 casele Müller.
(autorizat de guvern).

Cursurile: primar de 4 clase, liceal de 7 clase, secție de bacalaureat, toate după programele Statului, curs de cunoștințe generale de 5 clase după programă specială: lucru de mână, piano și curs special: cant.

Personal didactic:

Pă. I. Carp pentru religiune.

D. Aron Densușianu, profesor la Universitate, pentru limba română și latină curs superior, și limba greacă.

D. I. Găvăneanu, profesor la Universitate, pentru filosofie și Economia politică.

D. P. Răducan, profesor la Universitate, pentru Istorie, cursul superior.

D. M. Vladescu, profesor la Universitate, pentru Științele naturale, cursul superior.

D. A. Burri, profesor, pentru limba franceză, cursul superior.

D. Elena Densușianu pentru limba germană cursul superior.

D. G. Negruțiu profesor, pentru Matematică, cursul superior.

D. Stefan Cerchez, profesor la Liceul pentru limba română, cursul inferior.

D. M. Slătineanu, profesor la Liceul, pentru limba latină cursul inferior.

Dra Octavia Moroianu sub-direcțoarea Institutului, pentru istorie și geografie, cursul inferior.

D. Th. Nicolau, profesor la Seminar, pentru științele naturale și fizică.

Dra Marie Guillot, cu diploma de la Academia din Bainscourt, pentru limba franceză, curs primar și inferior.

Dra Aurelia Solomón, profesoră, pentru limba germană, curs primar și inferior.

Dl. Teodoreanu, profesor pentru Matematică, cursul inferior.

Dra Eufrosina Novasari, institutoare pentru cursul primar.

Dl. W. Bellissimus, profesor la Seminar, pentru desen și caligrafie.

Dl. A. Meissner, profesor de piano și cant.

Dra Josephine Piétrangeli, pentru piano.

O a doua institutoare se ia prin concurs, de asemenea profesoră pentru lucru de mână.

Institutul este intemeiat și condus în spirit și cu îngrijire familiară. Fiile intemeietorilor își primesc de asemenea educația și instrucția în Institut. Educație solidă, instrucție serioasă, tratament din cele mai îngrijite limbile moderne se învață nu numai științific, dar și prin vîl conversație cu profesoră și guvernator strânsă.

Elevale prezente pentru examene la scările publice au fost toate promovate. Părintii și public, care așa asistat la examenele din Institut, au rămas foarte mulțumiti exprimându-i mulțumirea lor atât prin scrisori adresate direcției, cât și prin presă.

Locul spătios, cu o mare grădină, nu lăsă nimic de dorit în privința igienei. Cu toate boala cantăgiosă de peste an, Institutul a fost cu desăvârșire scutit.

Cursurile încep la 1 Sept. Se primește elevi interne, semi-interne și externe.

Prețuri moderate.

Pentru informații să se adresa la Direcție.

Iași 10 August 1890, Director de studii

Directoare Ar. Densușianu Prof. la Universitate

Elena Densușianu Prof. la Universitate

Institutul Pedagogic de Domnisoare

PAULINA DEMETRESCU'

București Strada Primăverii 30-bis

Acest Institut, deschis numai de un an, a realizat deja patru clase primare și sease clase liceale. Studiile s-au predat după programele respective ale Scărelor Statului. Elevele au depus examenele generale la scările publice, unde au isbutit cu deosebit succese nerăbdării nici una repetată.

Buna îsbândă din anul acesta scolar a înconjurat silnitul Direcției care nu crătușnic spre a da elevelor bună instrucție, bună educație și întrebare excepțională.

Institutul se astă instaltat într-o clădire încăpătoare, bine arătită și luminată, prevăzută cu două grădini care îl dău un aspect pitoresc, rar în centrul orașului.

Cursurile încep de la 15 August, iar ale celor liceale, de la 1 Septembrie și vor fi predate de profesorii cunoscute pentru titlurile, activitatea și pricerepele lor în ale Invățământului public.

Direcția pune toate acestea în vederea părintilor cari ar dori să încredințeze Institutul nostru instrucție și educație copiilor lor, sprijinind astfel mersul înainte al Institutului și înlesindu-ne realizarea scopului: instrucție temeinică și educație aleasă.

Inscrierile se fac în cancelaria Institutului cu începere de la 15 Iulie curent în toate zilele de la orele 10—12 m. și de la 2—4 p. m.

Directoare: Paulina Demetrescu

VICTORIA Institutul de Domnisoare

Fondat în 1870

4. Str. Negustorii 4.

BUCHARESTI

Direcționea a renoare a face cunoscut părintilor de familie că cu începerean anul scolar 189—1891 învățământul în acest institut va cuprinde următorul trei secțiuni: I-lea secțiunea pregătitoare pentru cursul primar, II-lea Secțiunea celor 4 clase primare, III-lea Secțiunea cursul Secundar compus de 4 Clase, după programul Statului.

In toate secțiunile cursurile de limba franceză, Germană și lucru de mână sunt obligatorii, și se propun în mod special, limba Engleză, Piano, și Pictura sunt facultative.

Elevale trex examenele de finele anului scolar la scările statului sau în institut după dorință Părintilor.

Se primește elevi interne, semi-interne și externe asemenea și elevi ce nu să frecuenteze externat secundar No. 2.

Inscrierile se fac în cancelaria institutului cu începere de la 3—15 August, în toate zilele de la orele 10—12 a. m. și de la 2—6 p. m.

Directoare: Paulina Demetrescu

CHOISY

Institutul de Domnisoare

Fondat în 1870

4. Str. Negustorii 4.

BUCHARESTI

Direcționea a renoare a face cunoscut părintilor de familie că cu începerean anul scolar 189—1891 învățământul în acest institut va cuprinde următorul trei secțiuni: I-lea secțiunea pregătitoare pentru cursul primar, II-lea Secțiunea celor 4 clase primare, III-lea Secțiunea cursul Secundar compus de 4 Clase, după programul Statului.

In toate secțiunile cursurile de limba franceză, Germană și lucru de mână sunt obligatorii, și se propun în mod special, limba Engleză, Piano, și Pictura sunt facultative.

Elevale trex examenele de finele anului scolar la scările statului sau în institut după dorință Părintilor.

Se primește elevi interne, semi-interne și externe asemenea și elevi ce nu să frecuenteze externat secundar No. 2.

Inscrierile se fac în cancelaria institutului cu începere de la 3—15 August, în toate zilele de la orele 10—12 a. m. și de la 2—6 p. m.

Cursul primar începe la 16 August

Cursul secundar la 1 Septembrie.

Directoare: Paulina Demetrescu

Dth Ir. STAHL Institutul de Domnisoare

Autorizat de onor. Ministrul Culeșor în anul 1882.

Situat în Calea Rahovei N. 36, București.

Direcționea are onoare a face cunoscut că

la 16 August viitor se vor începe cursurile de limba Franceză, Germană, Română, De-

semnă și lucru de mână care sunt coprinse

în Invățământ. Piano și pictura sunt faculta-

tive.

După dorință părintilor elevale pot trage

examenele la scările statului. Se primește

elevi interne, semi-interne și externe.

Inscrierile în toate zilele.

Directoare: Ang. Demetrescu.

Institutul Profesorilor Asociați
Calea Victoriei, 190.—București

Direcționea are onoare a aduce la cunoștință părintilor de familie că de la Septembrie cursurile superioare de liceu și preparaționale de bacalaureat se fac în Institut de distinsă profesor liceali:

Barbu Nicolescu doctor în literă de la Berlin, Ioan Blanu licențiat în literă și filozofie.

Stef. Mihailanu licențiat în literă.

Bonifaciu Florescu licențiat în literă din Franta.

Ioan Otescu licențiat în matematică.

Nicolae Goscăușen licențiat în fizică-matematică.

Stef. Niculescu licențiat în fizico-chimice.

Nicolae Florescu licențiat în St. Naturale.

Elevii absolvenți sunt admisi la bacalaureat cu certificatele eliberate de acest institut autorizat de onor. Minister.

Personal didactic:

Pă. I. Carp pentru religiune.

D. Aron Densușianu, profesor la Universitate, pentru limba română și latină curs superior, și limba greacă.

D. I. Găvăneanu, profesor la Universitate, pentru filosofie și Economia politică.

D. P. Răducan, profesor la Universitate, pentru Istorie, cursul superior.

D. M. Vladescu, profesor la Universitate, pentru Științele naturale, cursul superior.

D. A. Burri, profesor, pentru limba franceză, cursul superior.

D. Elena Densușianu pentru limba germană cursul superior.

D. G. Negruțiu profesor, pentru Matematică, cursul superior.

D. Stefan Cerchez, profesor la Liceul pentru limba română, cursul inferior.

D. M. Slătineanu, profesor la Liceul, pentru limba latină cursul inferior.

Dra Octavia Moroianu sub-direcțoarea Institutului, pentru istorie și geografie, cursul inferior.

D. Th. Nicolau, profesor la Seminar, pentru științele naturale și fizică.

Dra Marie Guillot, cu diploma de la Academia din Bainscourt, pentru limba franceză, curs primar și inferior.

Dl. Teodoreanu, profesor pentru Matematică, cursul inferior.

Dra Eufrosina Novasari, institutoare pentru cursul primar.

Dl. W. Bellissimus, profesor la Seminar, pentru desen și caligrafie.

Dl. A. Meissner, profesor de piano și cant.

Dra Josephine Piétrangeli, pentru piano.

O a doua institutoare se ia prin concurs, de asemenea profesoră pentru lucru de mână.

Inscrierile se pot face în orice zi la Institut.

Director: R. Movian

Liceul ALEXANDRI

Strada Armeană N. 1.

Fondat în anul 1871

Director-proprietar, profesor, ST. VELLESU

Acest așezământ cuprinde 3 secțiuni:

I. Secțiunea primă cu 4 clase și o clasă pregătitoare pentru admiterea în liceu sau în scola comercială.

II. Secțiunea liceală cu 7 clase și o clasă pregătitoare pentru bacalaureat.

III. Secțiunea Comercială sub direcția D-lui profesor FL. Crassan.

Elevii cari s-au pregătit pentru materialele vreunii clase primare sau liceale pot depune, examenul de promovație înaintea unei comisiuni compusă din profesorii acestui liceu de la 1 Septembrie în zilele și orele aflate în cancelarie.

Inscrierile se pot face în orice zi în cancelarie.

Secțiunea liceală este pusă sub direcția de studii a D-lui profesor V. PAUN.

Secțiunea Comercială sub direcția D-lui profesor FL. Crassan.

Elevii cari s-au pregătit pentru materialele vreunii clase primare sau liceale pot depune, examenul de promovație înaintea unei comisiuni compusă din profesorii acestui liceu de la 1 Septembrie în zilele și orele aflate în cancelarie.

Inscrierile se pot face în orice zi în cancelarie.

Secțiunea liceală este pusă sub direcția de studii a D-lui profesor V. PAUN.

Inscrierile se pot face în orice zi în cancelarie.

Secțiunea Comercială este pusă sub direcția de studii a D-lui profesor V. PAUN.

Inscrierile se pot face în orice zi în cancelarie.

Secțiunea